

met ved tekniske fiksfakserier medfører, at barnløse mennesker oven i sorgen over ikke at kunne få børn sygeliggøres og presses til at »gøre noget ved det«. Dertil kommer, at det såkaldte fremskridt bliver helt ukontrollabelt, når først man tillader, at ægceller tages ud af kvinden med henblik på videre behandling. Hele debatten og mange af de forslag og ændringsforslag, der er stillet, viser, at miseren allerede er her.

Hvis et par gerne vil have børn, men af den ene eller den anden grund ikke kan få det ved naturens hjælp, bør den første mulighed, de møder, være adoptionen. Der er mange børn i verden, der mangler forældre, og hvad er så mere selvfølgelig end at lade dem finde frem til de voksne, der gerne vil være forældre? Socialistisk Folkeparti har med glæde noteret under debatterne om lovforslaget i Folketinget, at der er bred enighed om, at adgangen til adoption skal være lettere, og at mange deler vores opfattelse: det bør være første mulighed. Sammen med den grundige vejledning, der, hvis vores forslag om stop for kunstig befrugtning ikke får flertal, som en selvfølgelig bør gå forud for en belastende og lidet succesfuld medicinsk behandling, må adoptionsvejledningen komme allerførst.

Alle er enige om, at betingelserne for adoption må ændres, så det også i regelværket vises, at adoptionen anses for en god løsning, uden at man af den grund bør se bort fra barnets rettigheder. Hvor det ikke giver mening at tale om retten til at få børn, giver det mening at tale om rettigheder for den svage part, barnet. De voksne har ikke krav på deres ønskebarn, men i et eller andet omfang har barnet ret til ønskeforældre, hvis samfundet skal formidle børnene eller ligefrem lave dem. Der må i givet fald være en række betingelser, der opfyldes.

Debatten om aldersgrænser for mænd har vist, hvor vanskeligt det er at sætte disse grænser. Hvor det for kvindernes vedkommende er meningsløst at behandle dem over 40, som naturen har nægtet børn - det er spild af økonomiske og psykiske ressourcer, såvel kvindens som samfundets - er diskussionen om fædrenes alder anderledes.

Socialistisk Folkeparti ønsker ikke på nuværende tidspunkt at lukke den debat. Den hænger sammen med en række andre sociale betingelser, SF mener må stilles til de forældre, som samfundet skaffer børn, ordet »social« taget i vid betydning. Den debat trænger til meget

mere tid og omtanke og vil næppe kunne færdiggøres inden 3. behandling af dette lovforslag. Men sundhedsministeren skylder Folketinget svar på en række af de spørgsmål, som er rejst af H.J. Ingerslev i Ugeskrift for Læger 159/13, inden lovforslaget vedtages.

Bliver Socialistisk Folkepartis omfattende ændringsforslag ikke vedtaget, må partiet til at deltage i den almindelig brandslukning - SF's alternative ændringsforslag bør ses i det lys. Man må ikke behandle kvinder, der ikke er medicinsk infertile. Man må ikke gøre et barn til et eksperimentarium ved at bruge sædceller af muligvis ringe kvalitet. Man må ikke gøre sortering af, hvilke mennesker der skal fødes, til en mekanisk proces uden etiske advarselskilte, som var vi herre over liv og død.

Et barn har ret til en far. Dette bør ikke kun gælde, når forældrene går fra hinanden, men også når barnet bliver til. At han kan glimre ved sit fravær, ved vi godt, og det kan man ikke lovgive sig ud af. Men man kan i det mindste sikre sig, at der er en, der glimrer.

Og så er det anstødeligt, hvis man har søskendeflokken i dybfryseren, hvorfor nedfrysning af fosteranlæg kun bør være ved, til en graviditet er gennemført og højst i to år.

Et femte mindretal (Det Radikale Venstres medlem af udvalget) vil redegøre for sin stilling til lovforslaget og de stillede ændringsforslag ved 2. behandling, idet mindretallet dog vil stemme for det under nr. 7 stillede ændringsforslag.

Et sjette mindretal (Fremskridtpartiets medlem af udvalget) vil redegøre for sin stilling til lovforslaget og de stillede ændringsforslag ved 2. behandling, idet mindretallet dog vil stemme for de under nr. 14 og 23 stillede ændringsforslag.

Mindretallet bemærker, at Fremskridtpartiet ikke, når det gælder etiske spørgsmål, tilstræber gruppedisciplin.

Et syvende mindretal (Centrum-Demokraternes medlem af udvalget) vil redegøre for sin stilling til lovforslaget og til de stillede ændringsforslag ved 2. behandling, idet mindretallet dog vil stemme for de af sundhedsministeren under nr. 15 og 20 stillede ændringsforslag.

Centrum-Demokraterne er af den opfattelse, at det i høj grad er nødvendigt at fastsætte for-